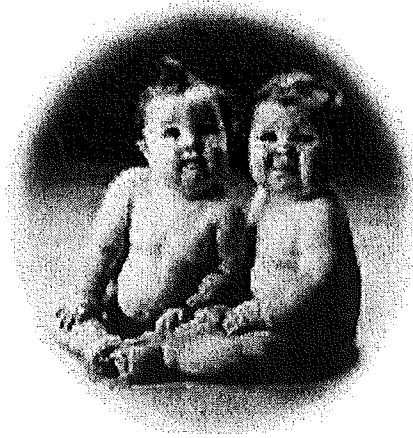

RABBI EFREM GOLDBERG

**GIRL OR BOY?
NOW YOU CAN CHOOSE,
BUT SHOULD YOU?**

קבין מקרן וקנא תרא ויהי סדוניה דבעלי גסי אהום; ולדה ליה שיקא בגין ותיכרין עתידין בגני לקבלא חולק טב וקרה ית שסיה וכולון: (א) וטן דבר כרין ולינה ברה וקרה ית שקה דיקה אדום אקרה דין הוא כן קרסין דיהון כני פלגית שבטיא ברם מן רחל אחתי וקנן תרין שבטין היכטא רננן מן תרא כן אקרהא ושטיע כן קרסין וזלוקא דלאה ואתחלפו ערביא בפעיהון ובהי ויהי יבך בפגהא דרמל ורנא בפגהא דלאה: כנעל דוקנא ררהל קרם

BERACHOS (60a) ② גרסא (10)

Rav Yosef challenged this from an Amoraic statement: „ואחר ולדה בת ותקרא את שמה דינה“ - *Afterwards, she [Leah] bore a daughter and she called her name Dinah.*⁽⁶⁾ - מאי „ואחר“ - What does the word *afterwards* connote? After what? - אמר רב - Rav said: לאחר שדנה לאה - After Leah rendered a judgment (*din*) concerning herself, and said, שנים עשר שבטים עתידין לצאת - „Twelve tribes are destined to emerge from Jacob. וארבעה - Six have already emerged from me - הרי עשרה - and four from the maidservants. - מן השפחות - If this one is a male, my sister Rachel will not even be like one of the maidservants.“ - מיד נהפכה לבת שנאמר - Immediately, [her fetus] was transformed into a female,⁽⁷⁾ as it says, „ותקרא את שמה דינה“ - *and she called her name Dinah.*⁽⁸⁾

The Rabbis taught in a Baraisa: אשה מורעת תחילה - AT FIRST [THE SAGES] USED TO SAY: THE WOMAN EMITS SEED FIRST, SHE BEARS A MALE; IF THE MAN EMITS SEED FIRST, SHE BEARS A FEMALE; - BUT THE SAGES DID NOT EXPLAIN the Scriptural source of THIS MATTER, עד שבא ער שאב - ולא פירשו חכמים את הדבר - UNTIL R' TZADOK CAME AND EXPLAINED IT. The Torah states: אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בסדן ארם ואת דינה בתו - THESE ARE THE SONS OF LEAH WHOM SHE BORE TO JACOB IN PADAN-ARAM, IN ADDITION TO DINAH HIS DAUGHTER.⁽⁶¹⁾ הקרים בנקבות ונקבות בזכרים - [THE TORAH] ATTRIBUTED THE MALES TO THE FEMALES AND THE FEMALES TO THE MALES.⁽⁶²⁾

NIDDAH ③ דה (כה)

The Gemara advises how to have male children: „ויהיו בגויאולם אנשים גבורי-חיל דרכי קשת ומרבים בנים ובני בנים“ - *And the sons of Ulam were men who were mighty warriors, bowmen, who produced many sons and grandsons.* וכי בידו - Now is it in the hands of a person to produce many sons and grandsons?⁽⁶³⁾ - אלא מתוך - Rather, since they would delay themselves from emitting seed while lying on their wives' stomachs - *in order that their wives will emit seed first*⁽¹⁾ - נשותיהן תחלה - *so that their children will be males,* מעלה - Scripture regards them as though it were they who produced their many sons and grandsons.⁽²⁾ - והיינו דאמר רב קטינא - And this is in line with what Rav Katina said: *I could make all my children males by not emitting seed until after my wife emits seed.*⁽³⁾

The Gemara offers an alternative method for making one's children males: - *One who wants to make all his children males should cohabit once and then repeat it.*⁽⁴⁾

speedy Y sperm. But if the intercourse that results in conception occurs two or three days before ovulation, when the secretions are more acidic, then the chances for female offspring would be enhanced. This is because the hardy X sperm are more likely to survive in the acidic environment during the lengthy wait for the egg. This is where the X sperm's superior "staying power" comes into play.

Dr. Shettles sifted through the scientific and medical literature to see if he could find further support for his blossoming theory. He found that some past practitioners of sex selection had made observations with respect to acidity and alkalinity. Dr. Felix Unterberger, a German researcher, had, decades earlier, in the 1930s, treated some forms of infertility with baking soda douches. He had noted that a number of his infertile female patients had extremely acidic secretions. He guessed that the acids were adversely affecting the sperm. When the women used the douches containing the alkaline baking soda, the acids were neutralized somewhat, and a number of these women became pregnant. Equally astonishing was the fact that so many boys were born to these women—far more, Dr. Unterberger and others reported, than would have been expected by chance. Some other doctors followed up on the German researcher's work with similar results.* Even the emperor Hirohito of Japan was said to have employed an alkaline douche in his successful quest for a male heir.

Dr. Shettles found neither truly adequate confirmation nor refutation of Dr. Unterberger's work in the literature. Unterberger's theory had enjoyed a brief popularity and then had faded away for lack of rigorous scientific follow-up by other doctors, most of whom seemed to find the notion of alkaline douches beneath their dignity. Nonetheless, the data from the 1930s was intriguing and certainly tended to support Dr. Shettles' own developing ideas about sex selection. He doubted that alkaline douches alone would produce boys with any great reliability. Timing appeared to him to be a far more important component, but douching might be a potentially useful *adjunct* to timing.

* Reported in the medical journal *Lancet* and elsewhere.

Dr. Shettles also found numerous references, dating back into the last century, to the alleged influence female orgasm can exert on sex selection. Some researchers have claimed that when a woman has an orgasm during intercourse and, especially, when she has her orgasm before that of the man, the chances for having a boy are increased. If there was any truth to this persistent claim, Dr. Shettles decided, it might have to do with the fact that female orgasm makes the secretions somewhat more alkaline.

Even the Talmud, compiled centuries ago, notes a connection between female orgasm and the sex of offspring. "The determination of sex takes place at the moment of cohabitation," the Talmud declares. "When the woman emits her semen before the man [when she has orgasm first], the child will be a boy. Otherwise it will be a girl." The man, if he wanted a boy, was directed therefore to "hold back" until after his wife had an orgasm.

This was interesting in and of itself, meshing as it did with the reports of researchers in more recent times. But Dr. Shettles found another directive in the Talmud that was equally or even more interesting. Orthodox Jews were instructed not to engage in sexual intercourse during a woman's "unclean" period, meaning during her menstrual period; nor should they have intercourse for a full week thereafter, declared the Talmud. Orthodox Jewish authorities Dr. Shettles consulted confirmed that many Jewish couples abstain from intercourse for the first two weeks of the cycle; thus the first intercourse of each cycle would occur at or near the time of ovulation for most of these women. Taking this into account and considering the less important but still noteworthy directive on female orgasm (which might be expected to increase alkalinity), Dr. Shettles wondered if he hadn't found the reason why Orthodox Jews have a disproportionate number of male offspring, as has been reported for decades.

Of still greater importance to Dr. Shettles was the data on artificial insemination. It seemed clear to Dr. Shettles that if his theory was valid, then artificial insemination should produce significantly more boys than girls. The reason for this is that artificial insemination is usually timed to coincide as closely as

The separation of male and female sperm is based on the measurable difference in the quantity of genetic material (DNA) they contain. The sperm absorbs a dye, which attaches to the DNA, or genetic material, inside the individual sperm.

When exposed to laser light, the dye fluoresces. Since the X chromosome is larger than the Y by 2.8%, there is more DNA for the dye to attach to and, consequently, the sperm with the X chromosomes will fluoresce more brightly than those with Y chromosomes. The flow cytometer is able to pick up these differences in brightness and separate the sperm as they move through the machine one at a time.

Currently, MicroSort sperm sorting technology improves the chance of a female pregnancy to 89.5 percent after sorting. For a male, MicroSort has improved the chance to 73.6 percent.

BEREUSHI (6) גרשלי (6:כח)

ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו כרגת היס ובעוף השמים וככל חיה הרמשת על הארץ:

²⁸ God blessed them and God said to them, "Be fruitful and multiply, fill the earth and subdue it; and rule over the fish of the sea, the bird of the sky, and every living thing that moves on the earth."

YEVAMOS (7) יבמו (7:ד)

Mishnah Having alluded to the mitzvah of procreation in the previous Mishnah,^[33] our Mishnah elaborates on the specifics of this mitzvah:

A man may not abstain from procreation^[34] unless he already has children.^[35] לא יבטל אדם מפרייה ורבייה אלא אם כן יש לו בנים

The Mishnah discusses the number and gender of offspring required to fulfill the mitzvah:

Beis Shammai say: שני זכרים – He must father at least two males; **ובית הלל אומרים** – but Beis Hillel say: זכר ונקבה – He must father a male and a female, שנאמר „זכר ונקבה בראם” – as it says: *He created them male and female.*^[36] בית שמאי אומרים

CHAGIGA (8) חגיגה (8:טו)

They inquired of Ben Zoma: שאלו את בן זומא בתולה – If a virgin became pregnant, what is her halachic status in regard to marrying a Kohen Gadol?^[37] מי חיישינן לדשמואל – Are we concerned for the scenario mentioned by Shmuel? דאמר שמואל – For Shmuel said:

I am capable of cohabiting many times with a virgin without rupturing the hymen and causing blood to flow from it.^[1] If, then, the "virgin" is pregnant because she had relations while leaving her hymen intact, she is in fact not a virgin and she is prohibited to a Kohen Gadol.^[2] Or perhaps the scenario described by Shmuel is uncommon, and the virgin's pregnancy must be explained differently? אמר להו – [Ben Zoma] replied to them: The scenario described by Shmuel is uncommon;^[3] rather, we may suspect that [the virgin] indeed had no relations but became pregnant by bathing in a bathtub in which semen had been deposited.^[4] זכר ונקבה כמה בעילות בלא דם

9 BEIS SHMUEL
 גר (א/ה ס' א)

ו כחכ בחי' ים להסמק
 חשה שנתעברה באמבטי אם החב קיים
 פיו ולא נקרי' כנו לכל דבר. ויש להביא
 דלית ממי' בהגתה סמיק וזכית הכיה
 כי' ס' קיה חשה מזהרית שכל תשכך
 על סדין ששכך עליה חיש אחר פנתעבר
 תשין של אחר נזירה שמה יסא אחותו
 מלכו' נשמע דהוי' כנו לכל דבר

10 R' BLEICH

10 In 1905 a German court was asked to consider the case of a woman who claimed that, without her husband's knowledge, she had scooped up fresh semen ejaculated by him on the bedclothes and introduced it into her genital tract causing a pregnancy that resulted in the birth of a baby girl. A trial court in Coblenz ruled that this artificial fecundation was a legal act. See Rohleder, *Test Tube Babies*, pp. 184-85. That decision was upheld in 1907 by an appeals court in Cologne. Shortly afterwards, in a second and remarkably similar case, a woman claimed to have discovered freshly ejaculated semen, probably the result of a nocturnal emission, which she inserted in her vagina. Despite (questionable) medical testimony denying that pregnancy could have resulted from that act, the appeals court in Cologne affirmed the legitimacy of the child. Later, the German Supreme Court took a similar position. See Rohleder, pp. 186 and 197-199. See also Alfred Koerner, "Medicolegal Considerations in Artificial Insemination," *Louisiana Law Review*, vol. 8, no. 3 (March, 1948), p. 492; Finegold, *Artificial Insemination*, pp. 67-70; and Anthony F. LoGatte, "Artificial Insemination: Legal Aspects," *Catholic Lawyer*, vol. 1, no. 1 (January, 1968), p. 174.

11 TAZ
 טו' טג

יש להסתמך אשה שנתעברה באמבטי אם החב קיים סוד' ונקרא כנו לכל דבר וחכיו חכיס ראי'
 סמיק הכיה כי' ס' קיה חשה מזהרית שכל תשכך על סדין ששכך עליה חיש אחר פנתעבר
 על סדין ששכך עליה חיש אחר פנתעבר תשין של אחר נזירה שמה יסא אחותו
 מלכו' נשמע דהוי' כנו לכל דבר

12 ARUCH L'NER
 דרוק ל'ני (י' חו' י')

ובהכי א"ש מה דהוקשה לי לפי מה דאמרינן בחגיגה (דף ט"ז) חיישינן שמא באמבטי עברה ע"ש א"כ משכחינן אמו אנוסת אבינו בלא דאי כגון שנתעברה כלתו מיעקב באמבטי והולידה בן שלא נעשה איסור כלל, וא"ע ראיתי שגם בטורי אבן הקשה כן והניח בקושיא, אבל לפי א"ש כיון דמה דאמרינן דאי לא קתני הוא משום דלא שכיח א"כ נתעברה באמבטי ודאי ג"כ לא שכיח דאף דאמרינן בחגיגה (שם) דשמואל לא שכיח חיישינן שמא באמבטי עיברה משמע דאמבטי שכיח י"ל דלא קאמר כן רק דהכי שנתעברה בתולה בזה שכיח אמבטי יותר מדשמואל אבל מצד עצמותו אמבטי לא שכיח, ואף דהתוספ' לקמן (דף י"ב ר"ה דאפילו) כתבו דאי לאו דבנים עדיפי מסימנים משכחת חמותה ממאנת כגון שעברה באמבטי עכ"ל, הרי דדייק לאוקמי' בעיברה באמבטי אלמא חשיב שכיח י"ל דזה שייך דוקא לענין מה דקתני ואי אתה יכול לומר בחמותו שמאנת ולכן אי משכחת בשום צד לא שייך לשון זה אבל לחשוב ערוה בכה"ג כהדי ט"ז שפיר י"ל דלא חשיב כיון דאמבטי לא שכיח, אכן אי קשיא בזה הא קשיא דלקמן (דף ע"ח) קאמר מצרי שני כמה יטהר ע"ש, ואמאי לא משכחת שנתעברה מצרית או אפילו בת ישראל ממצרי שני ע"י אמבטי ובהכי משכחת דור שלישי שיטהר בלא דאי דאיסורא, אכן לחד תירוצא שכתבו התוספ' שם דשתוקית לא שכיחא ע"ש א"כ ה' דוחק לאוקמי קרא במידי דלא שכיחא, גם זה א"ש ע"פ דברינו דאמבטי לא שכיח.

13 BIRCHEI YOSEF
 גרפי יוסף (א/ה ס' א)

רתו דאף אמנם נימא דכנדון זה הוא דאמר גזרה שמא ישא אחותו עדיין צריכין אנו למודע"י מאי פסקא דקיים פו"ר כיון דלא כיון משום אקרובי ולא קרב זה אל זה אל אשה כלל והוא יגע לריק באמבטי וגם הראיה שהכיה הרב בית יעקב סימן קכ"ב לנדון זה אינה ראיה כמבואר למעין:

14 NISHMAS AVRAHAM
 נשמת אברהם

וכותב הגרש"ז אויערבאך שליט"א²⁰: והנה זה ודאי דלהלכה אין לסמוך כלל על האגדה מכן סירא שהיא מפוקפקת וכמו שהביא מהתשב"ץ, אלא כל ההוכחה היא רק מדברי קדמון, הוא רבינו פרץ ו"ל דסובר הכי להלכה, עכ"ל. ועיין מה שכתבנו להלן סוס"ק ה בשם החיד"א והשדי חמד

15 ISAIAH
 יס"ה (א/ה י')

כי יבנה אמר יהוה

בורא השמים הוא האלהים יצור הארץ ועשה הוא כוננה לא תהו בראיה לשבת יצרה אני יהוה ואין עוד

¹⁸ For thus said HASHEM, Creator of the heavens; He is the God, the One Who fashioned the earth and its Maker; He established it; He did not create it for emptiness; He fashioned it to be inhabited: I am HASHEM and there is no other.¹⁹

ובעיקר ספקו של הט"ז אם האב קיים פו"ר מאחר שלא עשה מעשה וההריון בא מאליו, נראה לי להביא ראיה מהא דה"י לו בנים בנכרותו ונתגייר קיים מצות פו"ר (ע"י באכהע"ז סי' א'), והא התם לא מהני מה שעשה בגוינותו שהרי גוי אינו מצווה בפו"ר, כמו שכתבו החוס' ביבמות ס"ב, א ד"ה בני פריה ורביה, וא"כ מה שעשה אינו מעשה של מצוה ומ"מ קיים פו"ר בגירותו, שהעיקר הוא שיהי' לו בנים ואפילו אם הבנים באו לו שלא ע"י מעשה מצוה, ולענין אם בן שכזה פוטר מיבום וחליצה - לכאורה צ"ל ג"כ שפוטר, כיון שהוא בנו לכל דבר, וביבום כתוב: "ובן אין לו" - עיין עליו, או מ"לא ימחה" - פרט לזה שאין שמו מחוי (ע"י בתד"ה והא ל"ל ביבמות ל"ה, ב).

ונמצא שגם בעובדא זו יצטרך להוציא הורע רק באומנים אלו ולא במשמש ידים באבר וכיון שלא בקיאינן בעצה דנהמא חמימי דשערי יצטרך לעשות סגנוני שהוא בהררור באשתו כמו שרוצה לבועלה ורשאי להסתכל בה בכוננה ליהנות במקומות שיותר באשתו גדה ולהשתדל שיתאנה לתשמיש עד שיתקשה אברו מזה בלא נגיעה ואז יבוס אברו בכלי זכוכית שיצא לשם הורע, ויש אנשים שלא יועיל להם זה אבל רוב אנשים מועיל להם ההררור להוציא ורע בפרט כומננו. הורע זה שיוצא יבוסו בשפופרת לבטן האשה בימים שראויה להריון אף שלא טבלה ויצא בזה מצות פו"ר כשתוליד האשה ע"ז. ל"מ להביש שם שכתב בפירוש דאף על נתעברה באמבטי דהוא בנו לכל דבר אף לצאת בו מצות פו"ר אלא אף להמגיה בט"ז סק"ח שהוא התכ"צ. דכל מה שנכתב בט"ז על סימן א' הוא של המגיה, שבאמבטי מסתפק משום דתלי בקום ועשה והיא נתעברה מעצמה נמי מסתבר שיודה בכאן דהוציא בכוננה על דעת להכניס בשפופרת לבטן אשתו דהוי זה במעשה.

ובנוגע להספק אם ע"י הזרעה מלאכותית מקיימים מצות פו"ר או לא, אף שראוי לפלפל בזה מ"מ אין מקומו כאן, ונלענ"ד אף בכה"ג שמניעת ההריון הוא מפני שימי התעברותה של האשה חלים בימי נדוטהא אפי"ה לא רמיא כלל חיובא עליהו להתחכם בתחבולות כאלה, רק יש לדון איך הוא הדין כשהאשה תובעת מבעלה לעשות כן משום חוטרא לידה והוא אינו רוצה או איפכא שהבעל רוצה להכריח את אשתו לעשות כן משום מצות פו"ר ושבת, אם מחייבים אותם על כך או לא, וכן בכה"ג תוכל לכוף את הבעל לגרשה, ונראה דאם צריכים לעשות את ההזרעה רק בימי נדוטה, מסתבר דחזי נמי לאצטרופי טענת קים לי כהרב ר' שלמה ז"ל מלונדון שסובר שהולד נחשב כבן הנדה [אע"פ שלא זכיתי כלל להבין דבריו] אך אם אפי" אפטר לעשות את ההזרעה מהבעל גם בימי טהרתה - כי מה שמכניסים את פי המזרק תוך צואר הרחם אין לחוש בזה לפתיחת הקבר כיון שהוא רק ונכנס דרך הפתח בריווח ואין הקבר נפתח יותר ממה שהוא בטבעו - וכגון שמניעת ההריון היא מסיבה אחרת, אפי"ה לא כרוך הדבר אם אפשר להכריח על כך, והדבר צריך תלמוד.

כל שהוא נעשה בפעולה טבעית אינו בכלל כשמים, אפילו יידעו לברוא בריאות יכות שלא מזיווג המין, כמו שנודע בספרי הטבע שאין הדבר נמנע, רשאים לגשות, שכל שהוא טבעי אינו בכלל הכישר. ודומה לזה אמרו: כל שיש בו משום רבואה אין בו משום דרכי האמורי.

הלכות לולב סימן תרנו

תרנו שצריך לחזר אחרי הדור מצוה בקניית האתרוג, ובו סעיף אחד:

- א (א) *אם קנה (ב) אתרוג שראוי לצאת בו *בצמצום, כגון שהוא (ה) כביצה מצמצמת, ואחר כך גדול ממנו, מצוה להוסיף עד שליש (ג) מלגו בדמי הראשון (ד) כדי (ג) להחליפו ביותר נאה. ב"ש מי שאומר, (ה) שאם מוצא שני אתרוגים לקנות והאחד הדר מחברו, יקח (ז) ההדר (ו) אם אין מיקרים אותו *יותר משליש מלגו בדמי חברו: הגה ומי שאין לו אתרוג או שאר מצוה עוברת, אין צריך לכזבו עליה (ז) הון (ס) רב, וקמו שאמרו המכזבו אל יכזבו (ח). *יותר מחמש, *אפלו מצוה עוברת (הרא"ש וריבנו ירוחם נ"ב ח"ב). ודוקא מצות עשה, (ט) אכל לא-תעשה.

TOSAFOS (א) ג' (פס' פ' כח:)

ע"ל. פי' הקונטרס שחזו אחיו מחמת מילה ולפירושו פסול נתי בתרומה ובהערל (יגמה ע. ג.) יליף תרומה מפסח בנו"ש דחושבנ ושכיר והא דמיבעיא לן התם (דף ע"ה) ע"ל קטן מהו לכבוש שמן של תרומה ע"לה בלא בזמנה פוסלה או לא יש לחלק בין שלא בזמנה דקטן שאין חייב לזמול כיוצא בו למחזו אחיו מחמת מילה דכיוצא בו חייבין ומדע דהא טומטום היו אובל בתרומה כפרק הערל (ע"ג ע"ג) אף על גב דמסבדא אין חייב לקרוע הוא הדין מהו אחיו מחמת מילה דליתו אוכל אף על גב דלית חייב למול:

SHABBOS (א) ק"ה (כ"ד)

The Gemara presents an alternative exposition of this verse:

When they escort a person to his final, Heavenly judgment after his death, [the Heavenly tribunal] says to him: Did you conduct your business transactions faithfully? Did you set aside fixed times for Torah study? Did you engage in procreation? Did you wait in hope for the Messianic salvation? Did you delve into wisdom? When you learned Torah, did you learn it deeply, and infer one thing from another? But even so, all this is only of limited consequence; if fear of God was [this person's] "storehouse," then yes, his judgment is favorable; and if it was not, then no, his judgment is not favorable.

RAMBAM (ב) ק"ה (כ"ה)

א האשה שהרשת את בעלה אחר הנישואין שימנע עונתה הרי זה [ה] מותר. כמה דברים אמורים בשהיו לו בנים שכבר קיים מצות פריה ורביה אבל אם לא קיים חייב לבעול בכל עונה עד שיהיו לו בנים מפני שהיא מצות עשה של תורה שני פרו ורבו :

מס' (ג) י"ט (כ"ד)

YABHA OMER (ב) י"ט (כ"ה)

ו) ומעתה הבוא נבוא למ"ש עוד בשו"ת משפטי עוזיאל שם. שלענין להוציא ש"ז לשם הריון מלאכותי באופן כזה, לכאורה נראה דלד' הח"מ והב"ש שסוברים דולד זה הוא בנו לכל דבר, ושהולד הנולד מזרעו חשוב כבנו לענין קיום מצות פו"ר, מותר להוציא ש"ז בשפופרת וכיו"ב אם הוא מכיון להריון, אולם נראה שגם הח"מ והב"ש יודו לאסור לעשות כן משום שלא ימלט שלא יהיו טיפות לבטלה, ולא הותרה הוצאת ש"ז אלא בדרך מנהגו של עולם. ואל תשיבני שא"כ הדין נותן שלא קיים מצות פו"ר כיון שנעשה באיסור, וז"א שהרי פסק הרמ"א (סי' א ס"ו) שאף מי שהוליד ממזר קיים מצות פרו ורבו, ולכן נלע"ד שאסור לעשות כן, ומה גם לפמ"ש לעיל דאינו נחשב כבנו ולא קיים פו"ר בזה, ממילא הוא נלכד באיסור שו"ל, וכן ראוי להורות. ע"כ, ולפע"ד אין דבריו מחוורים, שלפ"ד הח"מ והב"ש וסיעתם ודאי שמותר לעשות כן, ואע"פ שע"ז הולכים איוה טיפות לבטלה, הרי גם ע"י תשמיש בהכרח שיאבדו איוה טפות, וכבר ארו"ל בנדה (לא), ארחי ורבעי זרית מלמד שאין האדם נוצר מכל הטפה אלא מן הברור שבה. ע"ש וע"ע ביומא (מז), ומכיון שהמטרה היא לצורך פו"ר יש להתיר בזה, והרי משום פו"ר דעת כמה אחרונים להתיר לאדם לבדוק עצמו אצל הרופאים בהוצאת שו"ל, וע' בשו"ת משפטי עוזיאל (חאה"ע סי' מב) שגם הוא העלה להתיר בזה. ע"ש, ומכ"ש בכאן שהוא הולך במישרין למעי האשה למטרת פו"ר, שאפשר להקל, ולא עוד אלא שאף המחמין שם יודו בנ"ד להקל הואיל וההריון נעשה מהש"ז שמוציא, ואין כאן שו"ל כלל, וע' להלן (אות יא) בדין הוליד ממזר אם קיים פו"ר.

כל המוציא שכבת זרע - for R' Yochanan said: Whoever discharges semen for naught is liable to death at the hands of Heaven, וזרע בעיני ה' שנאמר, וזרע בעיני ה' - for it is stated: And what he did was evil in the eyes of Hashem, and [Hashem] caused him to die also. [28]

Other Amoraim equate the wasting of semen with murder: כאילו שנאמר, הנהמים באלים תחת כל-עץ רענן שחטי - R' Yitzhak and R' Ami say: When one wastes semen, it is as if he spills blood (i.e. murders), וזרע בעיני ה' - for it is stated: Those who become warmed by (the wood of) the terebinths, under every leafy tree; the slaughterers of children in the valleys, under the clefts of the rocks. אל תקרי שחטי - Do not read shochatei (the slaughterers of children), as it is written; rather, read it sochatei, the extractors of children, i.e. those who extract their semen, which could have become children. [29]

Another Amora equates wasting semen with idol worship: כאילו עובד עובדת כוכבים - Rav Assi said: When one wastes semen, it is as if he serves idols. כתיב הקא, תחת - For it is written here in the aforementioned verse that alludes to the wasting of semen, under every leafy tree, and it is written there [30] with regard to idol worship: You shall utterly destroy all the places where the nations... worshiped their gods: on the high mountains... and under every leafy tree. Thus, the common phrase, under every leafy tree, hermeneutically links and thereby equates the two subjects of wasting semen and idolatry. [32]

היוצא לנו מכל האמור להלכה:

א. מותר לבצע לתת מש"ו. לאחר שהאשה כבר עברה מצידה על הבדיקות, כדי שהרופא יעמוד על המבחן אם סיבת אי ההולדה הוא בגרמתו, ומהו הגורם המפריע. ועל ידי כן ידע איוה תרופות לתת לו כדי שיוכל ללדת. אך יש לחשוב על ביצוע בדרך של הקל קל קודם, וכולהין.

ב. הדרך הקלה ביותר ע"ס ההלכה, ואשר אליה מסכימים להתיר כמעט כל הפוסקים, הוא שהרופא יוציא ורעו מרחם האשה מיד לאחר שיהיו יחד.

ג. אם לא יוכלו לעמוד על הברור באופן הנ"ז שבסעיף ב', אי בגלל תערובת מיני ליות אחרות (יעוין בשאלת הרופא לעיל, וכן בשו"ת אנרות משה חאה"ע ח"ב סימן ט"ז ושו"ת מנחת יצחק ח"ג סימן ק"ח), ואי בגלל שזה צריך להיבצע בחדר סמוך לחדר המרפאה והדבר עלול על כן להשפיע מבחינה פסיכולוגית על כמות מועטת של הזרע (יעוין בשאלת הרופא) אוי יש להתיר בדרך שיהא דש מבטנים וזורה מבחוץ לתוך כלי שיביאה לאחר מיכן אל הרופא.

ד. כאשר יקשה לבצע בדרך של דש מבטנים יש לבצע על יוי לבישת כיס על האבר ודרך תשמיש. ה. אם יתקלו בקשים באופן של הלבשת כיס יש להתיר ע"י ההמצאה של שימת מין צלוחית של זכוכית ברחם האשה והבעל יכניס שם אברו ויוציא ורעו לשם.

ו. כשלא יוכלו בגלל מה לבצע גם באופן הנ"ז מותר להוציא אפילו בידים.

ז. כשמוציאים בידים יש להעדיף שהרופא יעשה זאת בכלי מכשיר או תחבולה אחרת, ואם אי אפשר מותר גם לבצע בעצמו לעשות זאת, ובמחשבה טהורה לשם שמים, כדי שעל ידי כן יוכל לקיים מצות פו"ר. ח. יש גם להתיר לפי הצורך להוציא טיפת זרע מהביצה, ואם אפשר יש לחזר להוציא זאת מהביצה השמאלית.

ט. כן יש להתיר גם פתיחת סיתום שמתגלה בשכילי הזרע.

י. אין להורר להחזיר זרע הנשארי מהבדיקה לרחן האשה ואררבא יש למנוע מזה.

MINCHAS SHLOMO (27) מנחה ש"ס

כמו כן מסתבר שאין לחוש כלל בזה לאיסור הוצאת זרע לבטלה, כיון שלפי דברי הרופאים ההזרעה היא ממש במקום ביאה וצריכים גם בהזרעה מלאכותית לאותה כמות הזרע שרגיל לצאת מהאדם ע"י ביאה, ואף להמחמירים להוציא זרע לצורך בדיקה, היינו משום דאותו הזרע מעיקרא הוא עומד רק להשחתה משא"כ הכא ההוצאה היא לצורך ההזרעה ולא להשחתה, [נלענ"ד שאף אם נאמר דבהזרעה מלאכותית אין הכן מתיחס אחר בעל הזרע אפי"ה אין דברי בעל דברי מלכיאל מובנים במ"ש בח"ד סי' ק"ז "דכיון שלא היא נחשב כבנו א"כ הרי הוא כמוציא זרע לבטלה" ואחריו נמשכו עוד כמה ממחברי זמננו, והוא תמוה דמ"מ הרי מקיים בכך מצות שבת, וכמו שמותר לעבד עברי לישא שפחה כנענית אע"פ שהולד כמותה] רק צריכים להקפיד לעשותו דוקא ע"י רופא נאמן ובנוכחותו של עוד רופא כדי שידעו ברור שהזרע הוא מהבעל ולא מאיש אחר, ואף שאם יתפשט ההיתר יש לחשוש טובא שקלי הדעת יעשוהו בלי השגחה מעולה על הרופא, ולפי דברינו הרי יש לחוש שהבנים יהיו אח"כ ממזרים, אך בלא"ה אין בכוחנו להעמיד הדת על תילה ולחסום דרך מפני עושי עולה, ולכן אין טעם להחמיר ולאסור את המותר על כשרים וטובים בגלל פוחזים וקלי דעת.

NISHMAS AVRAHAM (28) נשמת אברהם (כ"ח)

וכתב לי הגרש"ז אויערבאך שליט"א: נלענ"ד דאף שהיש"ש כתב בפ"ח מיבמות סי' טו "פשיטא שהוא אסור לו להוציא ש"ז ביד שחייב מיתה" מ"מ אין כוונתו לאסור לגמרי אף אם אי אפשר בענין אחר, שהרי דקדק וכתב "היכי עבדינן דמיית ליה לידי כדיקה לכתחלה" ונתכוין לומר בכך דלכתחלה צריכים לעשות באופן הקל ביותר וכדמוכח מהגמ' ששאלו שם "אטו כו"ע יעקב אבינו", כלומר דמשום כך עדיף טפי ע"י הסתכלות בכגדי צבעונין. וראיתי שגם הגאון בעל ישרש יעקב כתב כן בקצרה בדעת היש"ש וז"ל: "דאף שמותר להוציא ש"ז לענין הכדיקה בכדי שאפשר שע"י זה יהיה מותר לבוא בקהל" עיי"ש. וא"כ אפשר דה"ה נמי לצורך מצות פו"ר דאפשר שחומר האיסור שהפליגו בו חכמים הוא רק בשופך ממש לבטלה. ויתכן דאפילו אם כבר יש לו בן ובת גם כן מותר, כדי לקיים מצות שבת או שאשחו מצטערת הרבה מזה שאין להם עוד בנים, עכ"ל (ועיין להלן ד"ה מי שכבר קיים מצוה פו"ר).